

Mál nr. 315/2016
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.

Vinnuslys vegna falls af þaki 5. febrúar 2015.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 27.9.2016, ásamt gögnum.
2. Bréf V, dags. 12.10.2016, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu vegna málsins kemur fram að M hafi verið við vinnu sína hjá X þegar hann féll af þaki húsbýggingar. Nánar tiltekið var M, ásamt samstarfsmanni sínum, á leið niður af þakinu þegar samstarfsmaðurinn rann til á þakinu. Hugðist M þá grípa til hans en rann þá sjálfur fram af þakbrún og féll um þrjá metra til jarðar og slasaðist. Í skýrslu Vinnueftirlitsins, sem kom á vettvang, kemur fram að niðurstaða rannsóknar séu þær að orsök slyss M megir rekja til þess að engar fallvarnir hafi verið notaðar eða aðrar öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir fall og að hálfka vegna veðurfarslegrar áhrifa hafi myndast á þakinu. Vísað er til þess í skýrslunni að þegar starfsmaður Vinnueftirlitsins kom á vettvang hafi þar verið lögreglumáður og samstarfsmenn M; vitni og verkstjóri hjá X. Í lögregluskýrslu kemur fram að engar öryggislinur, net eða stillansar hafi verið á vinnustaðnum.

M telur að X hafi brotið gegn almennum ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum þar sem ekki hafi verið séð til þess að fallvarnir væru settar upp eða annar öryggisbúnaður væri notaður við vinnu M og samstarfsmanna hans uppi á þaki, til að tryggja öryggi þeirra. Ekki hafi verið gert skriflegt áhættumat um verkþáttinn og brotið hafi verið gegn fyrirmælum í reglugerð nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð. Einnig vísar M til þess að verkstjóri hafi átt að sjá til þess að fyrirmælum laga og reglna væri fylgt en hann hafi ekki gert það, þrátt fyrir að vera á staðnum þegar framkvæmd vinnunnar fór fram.

V vísar til þess að skv. upplýsingum frá X hafi búnaður til fallvarna og annar öryggisbúnaður verið tiltækur á vinnustaðnum, í sérstökum vinnuskúr, og hafi M verið upplýstur um hvenær nauðsynlegt væri að nota slíkan búnað og hafi þar til gert áminningarskilti auk þess verið á vinnustaðnum. Tveir samstarfsmenn M hafi staðfest að umræddur búnaður hafi verið fyrir hendi í vinnuskúrnum og í verkum stuttu fyrir þetta hafi verið unnið á þökum og þá hafi slíkur búnaður verið notaður. M hafi því átt að vera fullljóst að hann þyrfti að nota slíkan búnað, en hann hafi verið búinn að vinna hjá X í um eitt ár þegar hann slasaðist, auk þess sem hann hafi notað öryggisbúnað nokkrum dögum áður við sambærilegt verk.

Álit.

Þegar litið er til þess hvort X hafi, sem atvinnurekandi, sinnt þeim almennu og sértæku öryggisskyldum sem hvíla á honum sem slíkum í gildandi lögum og reglum verur að líta til þeirra sönnunargagna sem liggja fyrir í málinu. Eins og vísað hefur verið til kom fram í lögregluskýrslu vegna málsins að öryggisbúnaður til fallvarna hafi ekki verið á vinnustaðnum þegar M varð fyrir líkamstjóni. Ekkert kemur fram í skýrslu Vinnueftirlitsins um að slíkur búnaður hafi verið tiltækur. Skýringar verkstjóra í samskiptum við V, nokkru eftir að slysið varð, ásamt myndum sem þá eru sendar til V, duga ekki sem sönnunargögn til að hrekja þá fullyrðingu sem kemur fram í lögregluskýrslu og fær, eins og áður segir stoð í skýrslu Vinnueftirlitsins, um að slíkur búnaður hafi ekki verið til reiðu á vinnustaðnum. Verður að meta það til skaðabótaábyrgðar X sem vinnuveitanda að hafa slíkan búnað ekki tiltækan, auk þess sem benda má á af upplýsingum í

gögnum málsins má ætla að verkstjóri hafi verið á staðnum þegar M og samstarfsmaður hans voru að vinna á umræddu þaki án fallvarna eða öryggisbúnaðar.

Þegar litið er til þess hvort M eigi að bera tjón sitt sjálfur að hluta eða öllu leyti vegna meðábyrgðar verður að líta til 23. gr.a í skaðabótalögum nr. 50/1993. Þar kemur fram að réttur starfsmanns til skaðabóta vegna líkamstjóns sem hann verður fyrir í starfi sínu skerðist ekki vegna meðábyrgðar nema hann hafi af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi átt þátt í að tjónsatburður varð. Í ljósi þeirrar reynslu sem M hafði af störfum hjá X og þeim aðstæðum sem voru á vettvangi hefði hann mátt sjá þörf fyrir sérstakan öryggisbúnað þegar hann var við vinnu á þaki. Verður honum metin sú háttsemi til gáleysis en það gáleysi telst þó ekki, í ljósi óvissu um tiltækan búnað og viðveru verkstjóra á vinnustaðnum, það verulega frávik frá því sem ætla mátti að það verði metið honum til stórkostlegs gáleysis. M á því rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 22. nóvember 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.